

Jesionowe styliska.

W jednym z czasopism niemieckich znaleźliśmy wzmiankę, że ceny za jesionowe styliska do żelaznych wideł, motyk, łopat itp. podnoszą się od kilku lat bardzo znacznie, mianowicie od trzech lat poszły w ogóle o 60% w górę. Styliska te pobierają Niemcy po większej części z północnej Ameryki, gdzie istnieją specjalnie dla wyrobu różnych stylisk pourządzane fabryki. Początkowo twierdzono, że powodem podwyższenia ceny była zima bezśnieżna, utrudniająca dostawę jesionowego drewna fabrykom do tego stopnia, że na razie ograniczyć musiano produkcję. Potem przypuszczano, że powodem podwyższenia ceny stylisk są trusty fabrykantów. Wszystko to jednak zdają się być przypuszczenia bezpodstawne, prawdziwym powodem zaś będzie nieopatrna gospodarka leśna w Stanach Zjednoczonych, która spowodowała, że zapasy drewna jesionowego w przystępniejszych lasach zostały zużyte, albo przynajmniej tak zeszczuplały, że wyręby trzeba teraz ograniczać, potrzebę zaś materiału jesionowego pokrywać trzeba z dalszych, trudniej przystępnych lasów. Ponieważ okoliczności, powodujące podwyższenie ceny drewna jesionowego i przedmiotów z niego wyrabianych, nie mogą

się rychło zmienić, przeto można być pewnym, że redukcya ceny stylisk nie może tu rychło nastąpić. Zródło, z którego ta wiadomość została zaczerpnięta (*Mittheilungen des Verbandes deutscher Eisenwarenhändler*), robi uwagę, że lasy niemieckie produkować mogą doskonałe drewno jesionowe, które w ostatnich czasach stało się jednak nadzwyczaj rzadkiem i że jest kwestją, czy nie powinniiby niemieccy leśnicy zwrócić większą uwagę na zadrzewienia jesionami, jak się to dotąd dzieje.

Sądzę, że kwestya ta jest bardzo jasną. Od wielu lat wszelkie zadrzewienia, gdzie to jest tylko możliwe, wykonane bywają szpilkowemi drzewami przy zaniedbywaniu odnowienia zarostów liściastych, które też ograniczają się na coraz to mniejsze obszary. Gleby lepsze, bywają karczowane, ażeby dać pola pod pług, gdzie zaś grunt lichszy i jest jaka taka gospodarka leśna, tam z pewnością po drzewach liściastych wprowadza się szpilkowe, szczególnie świerka, który rośnie szybko i daje drewno pokupne, chociaż nie w każdym położeniu równie użyteczne, szczególnie co do trwałości. Drzew liściastych jest więc i u nas wprawdzie coraz to mniej, jesionów jednak będzie w każdym razie więcej niż w Niemczech i bodaj czy nie należałoby się zwrócić do handlarzy niemieckich, a może lepiej do fabrykantów narzędzi żelaznych w Niemczech, z zapytaniem, czy możnaby liczyć na odbyty stylisk jesionowych w tamte strony. Może z tego i nic nie będzie, ale wiadomość o podnoszeniu się ceny artykułu, wyrabianego z pewnego rodzaju drewna może być uważana za dowód, że: lasy amerykańskie nie są niewyczerpane, że lasy europejskie zyskają niebawem na znaczeniu, że wreszcie hodowla rodzajów liściastych, dających drewno w pewnym technicznym kierunku pożądanę, zawsze na większą jak dotąd uwagę zasługuje. Co do jesionu specjalnie, ma on jeszcze tę zaletę, że szybko rośnie i udaje się bardzo dobrze w najrozmaitszych okolicach, czego dowodem są jesiony w Karpatach, na podgórzach, w nizinach, a nawet na Podolu, gdzie samorodnie występują. W. T.
